

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Simon II. Pontifex Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Regem Aegypti.

una cum Judæa; quæ paulò post gravissimæ calamitatis discrimen subiit Summi Pontificis culpâ. Hactenus Judæi Regibus Syriæ annuum tributum viginti talentorum argenti solverant, Onias mutatò nunc Dominò Patriam hoc onere levaturus illud pendere omisit, id quod Ptolemæus gravissimè accepit. imminentem calamitatem avertit Josephus vir nobilis ad Regem ablegatus.

Onias accipit literas à Lacedæmonibus. 1. Mach. c. 12. à v. 20.

Sub hoc tempus ad Oniam venere literæ ex Græcia à Spartanis datæ, quæ sic habebant. Arius Rex Spartiarum Oniæ Sacerdoti Magno salutem: Inventum est in Scriptura de Spartiatis & Judæis, quoniam sunt fratres, & quod sunt de genere Abraham, & nunc, ex quo hæc cognovimus, benè facitis scribentes nobis de pace vestra, sed & nos rescripsimus vobis: pecora nostra & possessiones nostræ vestræ sunt, & vestræ nostræ; mandavimus itaque hæc nuntiari vobis. fuerit nempe colonia aliqua Abrahamitarum ex Cetura aut Agar Susceptorum in Græciam agrumque Spartanum deducta, resque ipsa ad posteritatis memoriam annalibus, quos hic Rex Arius Scripturam vocat, commendata. Non diu post acceptas has literas Onias ex hac vita decessit, ac Simon ejus filius Pontifex esse cœpit.

Simon II. Pontifex Judæorum.

Ab An. 3785.

Rex Aegypti adhuc tenet Judæam.

Seleucus III.

Antiochus III. postea Magnus dicitur.

Seleucus Syria magnaque parte Asiæ à Ptolemæo spoliatus dum hostem fugit, equo præcipitatus interiit, & Regnum factis jam angustum filio natu majori reliquit, qui dictus est Seleucus III. Hic dilato in aliud tempus contra Aegyptium bello prius movendum censuit in Regem Pergami, qui regnanti adhuc Patri omnem cis Taurum Asiæ eripuerat, at ubi Taurum magno cum exercitu jam esset transgressus, dolo appetitus occiditur. Recuperata verò nihilominus cis Taurum Asiæ per strenuum fidumque exercitûs Ducem Antiocho Fratri restituitur, qui postea dictus est ob res gestas Magnus. Prima quidem hujus consilia fuere Aegyptios à Syria ejicere; at cum audivisset Mediæ & Persidis Satrapas à se defecisse, illuc arma convertit. Itaque Euphratem transmisit, assumptisque, quas ibi habebat copiis præcipuum Mediæ Satrapam vicit; simul vicinis earum partium Dynastis terrorem injecit, ne posthac tam facilè Satrapis in defectione auxilio essent.

Interim Alexandria vivendi finem fecit Ptolemæus III. cœpitque regnare filius ejus Ptolemæus IV, qui cùm lascivia ac turpi otio torperet, Syriæ Præfectus infamis vitæ contemptu redeuntem ex Asia Antiochum vocavit, eique Ptolemaidem ac Tyrum tradidit, quibus receptis quasdam adhuc alias per Syriam urbes partim vi partim deditioe sibi subjecit; sperans se reliqua conditionibus pacis, de qua per Legatos Alexandria agebatur, accepturum. at Ptolemæus consiliis præcipuorum Ducum excitatus ac potiùs prælio decernendum ratus ineunte vere adversùs Antiochum septuaginta millia peditum, equitum quinque cum septuaginta tribus elephantis educit. victus prælio Antiochus, atque Antiochiam reversus de pace Legatos misit ad Ptolemæum, & inducias in annum impetravit.

Ptolemæus IV.

Prælio vincit Antiochum.

Ptolemæus verò tres menses in Syria commoratus etiam Jerosolymam venit, ubi Templi pulchritudinem admiratus etiam adyta penetrare voluit. Simone verò ac Sacerdotibus sese vehementer opponentibus Deique opem implorantibus cum atrocibus in Judæos minis Alexandriam recessit; iramque in Judæos Ægyptios effudit. nam primò Judæorum gentem famosis libellis vexare cœpit; deinde etiam ad ejurandam Religionem & ad ritus Ægyptios compellere. & multi etiam voluntati Regis assenserunt.

Rex Ægypti Jerosolymam præsumit adyta Templi intrare. l. 3. Mach.

Cæteros in Religione patria constantes Alexandria in hippodromo convenire jussit ab efferatis elephantis numero quingentis proterendos discerpendosque; qui tamen divinitus liberati Rege DEum ipsorum protectorem agnoscente, iterum ad sua liberi dimissi sunt; nam primo quidem die præparatis jam omnibus longiore Regis somno crudele spectaculum impeditum est, alterò animum Regis oblivio divinitus ita occupavit, ut jam amplius nesciret, quid de Judæis antea statuisset, cùm verò non ita multò post monitus decretum suum exequi vellet, ipseque elephantis prodeuntibus in hippodromo jam adesset, duo terribiles visu Angeli è Cælo descendentes Rege inhorrescente rem disturbârunt. Deinceps Ptolemæus recuperatione urbium in Syria contentus factâ post unius anni inducias omnimoda pace pristina otia reperit, donec demum vitæ turpitudine infamnis decessit relicto filio quinquenni Ptolemæo V. cùm jam aliquot annos antè Simon Summus Sacerdos functus esset vitâ, eique successisset filius Onias III.

Ægyptios Judæos elephantis proterere tentat, ac illi divinitus liberantur. l. 3. Mach.

Ptolemæus V.